

Ei pelätä poliisia

Olen saanut elämäni aikana neljästi pienen sakon. Kaikki liikenteessä. Kolme ensimmäistä sattui ihan nuorena. Tuli kaahattua vähän liian lujaa. Ei hurjasti, mutta juuri yli rajojen. Neljäs tuli viisaammalla vanhemmalla iällä, kun tyhjä pahvilaatikko sattui puotoamaan peräkärystä. Se vähän korvensi, kun en tuntenut olleeni mikään konna enkä suuremmaksi vaaraksi muille.

Millään kerralla ei tarvinnut pelätä poliisia. Asia hoitui tyylikkäästi. Erityisesti kolmella ensimmäisellä kerralla tunsin todella tehneeni pienen rikkeen, josta kuuluikin kuitata pikku rangaistus. Eipä niistä ole tullut haukuttua poliisietää takanapäin eikä kerskutua muutenkaan.

Kahdessa kohdalleni osuneessa peurakolarissa poliisi on toiminut loistavasti ja järjestänyt paperit vakuutusyhtiölle. Ei ole itse tarvinnut juosta hösäämässä.

Suomessa poliisi on arvossaan. Poliiseja kunnioitetaan yksilöinä ja toimintona. Tavallinen rehellinen ihminen kokee saavansa kunnon kohtelua ja turvaa. Suomalainen uskaltaa puhua poliisille. Suomalaista poliisia ei tiettävästi voi lahjoa. Poliisi kyselee, tutkii ja selvittää, ja monasti konnankoukut ratkeavat.

Ajatelkaapa elämää maassa, jossa poliisia pelätään. Syytönkin ihminen saattaa joutua kirjoihin, mistä aiheutuu jatkuvaa haittaa. Ihminen saa sätkyn jo nähdessään miliisin. Ei naurata.

Konnat ovat erikseen. Rikolliset ja heidän edusmiehensä saavat yllättävän paljon tilaa julkisuudessa. Poliisin toimia arvostellaan ja tutkitaan. Ikään kuin poliisin jyrkempi koukkaus jonkin patakunnan kiinnisaamiseksi järkyttäisi koko yhteiskunnan rauhaa. Tällaisten lausuntojen katsotaan kuuluvan sananvapauteen, eivätkä ne hetkauta.

Konnat käyttävät häikäilemättömästi kaikkia konsteja. Poliisi sen sijaan joutuu toimimaan lakien perusteella. Poliisi ei saa tekeytyä rikolliseksi ja soluttautua koplaan. Poliisin täytyy pyytää lupa puhelinkuunteluun ja kotietsintöihin. Pitää ikään kuin kuuluttaa, että kohta tullaan. Konnat eivät lupaa kysy. Kuitenkin poliisi pärjää heitä paremmin, koska kansalaisten tuki on poliisin puolella.

Väkivallanteot poliisia kohtaan saavat tavallisen suomalaisen raivostumaan. Olen itse kokenut sen tunteen. Tekisi mieli toimia välittömästi Waltarin hengessä ja ripustaa konnat pää alaspäin muurille.

Tuomioistuinten lepsua linjaa on sen sijaan rajusti arvosteltu. Taparikolliset saavat aivan liian lieviä tuomioita. Taannoin tuomioistuin päästi vapaaksi holtittomasti jalkakulkijoiden päälle ajaneen toistuvasti törkeyksiin liikenteessä syyllistyneen kuskin sillä perusteella, ettei hän nyt enää ole vaarallinen, koska kortti on otettu pois. Kansa ihmettelee syystäkin!

Mukavana esimerkkinä imagon luonnista liikkuva poliisi on viime vuosina ollut esillä Helsingin moottoripyöränäyttelyssä. Osastosta on muodostunut äärimmäisen suosittu. Isät haistelevat pyöriä, ja pikkupojat nykivät poliisietä hihoista ja tiukkaavat, kuinka kovaa tällä pääsee ja montako vaihdetta on. Kiihtyykö kovemmin kuin kevari? Keulii-ko? Vuorovaikutus kukkii ja luottamus kasvaa.

pajen